

DEBRECZENI HIRLAP

Megjelenik mindennap,
vasárnap kivételével.

Felolós szerkesztő
Koncz Ákos.
Kiadó s laptulajdonos.
Kutasi Imre

Szerkesztőség: Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet).
Kiadóhivatal: Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint).
Hirdetések a legmódszeresebb árszámítás mellett vételnek fe-
lyes szám 4 kr.

Társadalmi önkormányzat.

Debreczen, július 30.

Az a körülmény, hogy mi magyarok legkifejezettebben politikai nemzet vagyunk, sok erénynek, sok hibának a közös forrása.

Ebből ered kitünő érzékünk az alkotmányos joggyakorlat iránt, féltékeny gondosságunk a szabadság s egyéb közjogok körül s annak idején határtalan áldozatkészségünk oly eszményi javakért, melyek nem tartoznak a köznapis életfeltételek közé.

Ámde másfelől ezen sensus communis politikai kizárólagos természete, egyeduralmi iránya okozza közéletünk egyoldalú fejlődését, fonákságát, mely nem engedi teljes kihatással érvényesülni a társadalmi erőket s inkább ezeket is a saját céljaira foglalja le, veszi igénybe.

Ennek a rovására megy a magyar társadalom akcióképességének csudálatos pangása, az önkormányzattal való irtózással kulmináló gyámoltalansága.

Pedig a politika egy modern nemzeti életnek csak egy részét képezi s az ép szervezetet egészséges működésének számtalan főfontosságú feladata egyszerűen kívül esik a politika hatáskörén s tisztán a társadalom önjogi tevékenységét kívánja meg.

Oly rohamos sietséggel foglalnak tért a modern életproblémák közt a kifejezetten társadalmi kérdések, hogy mind jobban közeledünk ahhoz a határponthoz, ahol maga a politika is kénytelen ezeknek szolgálatára adni magát.

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA.

A BIZALOM.

Elhagyva zöld berket, mezőt,
Tengerben hal meg a folyam,
Hü barátság ha nem kísér,
Az élet oly boldogtalan.
Árva a szív és elhagyott.
Keresi a rokonszívét:
Mutass ösvényt szent sugalat,
Bizalom a neved!

Szétoszlik az ég fellege,
Ha lehulltak könnyeseppjei,
Bánatos szív buját, baját
Oly jól esik kiönteni!
Minden szó egy könnyebbülés,
Ha megérti a szeretet:
Tárd ki szivem, titkos varázs,
Bizalom a neved!

Hideg szél fú az utamon,
Téli virág mindenfelül!
Mégfagy minden jobb indulat —
Ki szeretne önzetlenül?
Egy tekintet mi sokat ér!
A szív újra elégedett:
Melegits fel hő napsugár,
Bizalom a neved!

Dalmady Győző

Csakhogy a hova tovább tisztán politikává szublimálandó szociális világkérdések mellett s azokon kívül vannak ma is jelentékeny társadalmi munkák, kötelességek, melyeknek ignorálása, elhanyagolása határozottan bűnös mulasztás.

A társadalomnak akár kulturális akár humanitárius tevékenységét számon kérve, valóban pirulnunk kell azon megmagyarázhatatlan, keleti indolenciából eredő elmaradottság miatt, mely Magyarországot jellemzi.

Nemzeti újjáébredésünk nagyszerű hőskora, a modern magyar állam bámulatos kibontakozása, mintha csak nyomtalanul surrant volna el a magyar társadalom önálló érvényesülése fölött.

Ugy tetszik, társadalmi életünk, annak eredményekben, alkotásokban nyilatkozó erőfeszítése ma laányhább, meddőbb, mint az elnyomatás éveiben volt, mikor legalább a politikai aspirációk kerestek kielégítést a társadalmi tevékenységben.

Vonatkozik ez a keserű panasz főként a humanitárius társadalmi munkára, mert hiszen a közművelődés fejlődése, tértoglalása önként is végrehajtja a maga természetes előnyomulását.

Am a mi az emberbaráti intézmények teremtését, istápolását illeti, ezen a téren inkább csak egyes nagylelkű áldozatait cselekvények, bőkezű nemes alapítások jeleznek valamelyes életmozgalmat. Bármily fejlődési mérveket öltön is, a privát jótékonyosság sehol, soha nem képes fedezni a

tényleges testi, lelki nyomor folyton növekedő szükségletét.

Az egész társadalomnak, minden rétegnek összhangzatos, cél tudatos közremunkálását nem pótolhatják egyes nagy stylü jötevők.

Óhajtanók, ha a magyar ember kevesebbet politizálna s a közügyeknek szánt idejét, szellemi és anyagi hozzájárulását inkább tulnyomó részben azokra a feladatokra szentelné, a melyeknek a lehetőség határain belül való megoldása a vigasztalan könyvek, kétségbeesett nyomor jajveszékésének örökké felbuzogó forrásait apasztaná az emberszeretet vigaszával, áldásaival.

Persze itt megint az a szerencsétlen, speciálisan magyar balfelfogás állja útját az egészségesebb fejlődési iránynak, hogy a társadalom szeube helyezkedik az állammal s miután az állam a maga terheit az egész nemzeti társadalom kontribúciójából fedezi, viszont a társadalom is a legkészségesebben áthárítja a maga legsajátabb kötelességét az államra.

Az állami omnipotenciára, főleg ebben kényelmi alkalmazásban üres mese.

Sehol a világon nincs művelt ország, amelyben ez az elhárítási elmélet a gyakorlat próbáján bevált volna.

Éppen az állam erőteljes kifejlődése a legsürgősebb intelem, hogy a társadalom is ébredjen hivatása tudatára s ne iparkodjék öncsaló alkut csinálni kötelességeire nézve.

Sebek.

Sokszor elég egy kis tekintet,
Egy röpke szó elég nekem,
Ugy érint, mint a süvöltő nyíl
S fájó sebet üt lelkemen.

Tudom! az idő meggyógyítja,
Lassanként beheged a seb,
De lelkem bizamatlanabb lett,
Szivem azóta kérgesebb.

Már-már feledem, hogy mi történt,
El-elmosódik minden ok,
De a hol hahotáz az élet —
Szivem egyszerre felzokog.

Pohár közt, vidám dőzs zajában
Ülök sápadtan, hallgatag
S érzem, hogy megmozdul szivemben
Az ott lappangó nyildarab . . .

Endrődi Sándor.

Lakodalom lesz.

— Lett novella. —

Irta: Blaumann Rezső.

„Wihndedsiben lakodalom lesz nemskára. Wihndedsiben lakodalom lesz“, mesélgeti a kis négyéves Mahrita az ő fabábujának azt egy kis ládára ültetve. Hallod-e? Wihndedsiben lakodalom lesz.

De a baba néma és süket s nagy kék üveg szemével merőn tekint az ürbe, amely a Wihndedsiben tanya udvara fölé borul. A kis Mahritán és bábuján, meg a napsugáron sütkérező kanduron kívül senki sincs az udvaron és az ember azt hihetné, hogy a ház üresen áll és hogy ők annak az őrei, ha a lakosztályból, melynek ajtaja tárva-nyitva áll, időről-időre valami nesz nem hallatszanék.

A nagyszony van odabenn és a nesz onnan van, hogy lapos kalácsokat tologat be a sütőbe, mert ma szombat van és az egész családság künn van a mezőn, szénagyűjtésnél. Időről időre kipillant az udvarra, hogy a gyerekre vessen egy tekintetet, mert a Katinka itthon hagyta a gyereket, nehogy a munkában utját állja és a nagyszony tisztje a gyerekre ügyelni.

Kitekinget és látja, mit mivel és hallja azt is, hogy mit beszél.

Hallja és elpirul.

Végre kiveszi a kályhából az utolsó sütetet és az egyikből letör egy jókora darabot. Azzal kimegy az udvarra hol a kis Mahrita épp azzal foglalatokodik, hogy a bábu fején levő nyilasba füvet tömjön.

— Akarsz kalácsot Mahrita? — kérdi a nagyszony és mutatja a fehér, finom kalácsot.

Mert ennek az áldatlan kanapéproceszszusnak legfőleg az lehet az eredménye, hogy a sürgős, komoly kötelességek teljesítetlen maradnak,

A társadalom a maaa kulturális és humanitárius munkálkodásáan jogosan és bizton számíthat az állam teljes foku támogatására, de kizárólag és egyenesen erre az állami gyámkodásra nem bízhatja a természetes fidei commissumát képező nagy és nemes érdekeket

A francia képviselőházba jövő tavasszal lesznek a képviselőválasztások. A radikálisok már megalakították akezió-bizottságukat, melynek élén a párt miniszterjelöltjei állanak: Mezureur, Dujardin-Beaumeiz és René Goblet. Már manifestumot is bocsátottak ki, melyben irgalmatlanul nekiesnek a Meline-minisztériumnak, amely, szerintök a csak a monarchisták kegyéből tartja fenn magát. Programjukban az alkotmány revízióját és a jövedelmi adó fokozatos behozatalát ígérk. A bonapartisták, természetesen, az alkotmány revízióját a sülraga universelle útján akarják létesíteni. — Cassagnac is kigondolt egy fura tervet, mely Viktor Napoleont a trónhoz segítse. Törvényt hoz javaslatba, mely az eddigi összes népképviselek megválasztását eltiltsa. — Ez mindenestre radikális eszköz, de megeshetnék, hogy új emberek közt még kevesebb császári kerülne ki az urnából.

Galamb konfliktus készült Anglia és Németország között. Az angol asóházban egy ir képviselő kérdést intézett a hadügyminisztérium képviselőjéhez, Brodrick urhoz: van-e tudomása arról, hogy a német hadügyminisztérium nagymennyiségű postagalambot küldött Angliába, hogy onnan szárnyrabocsássa Németország felé; és ha angol hatóságok ugyanazt akarnák cselekedni Németországban, vajjon a német hatóságok megengednek-e? Brodrick államtitkár csak annyit felelt, hogy ezt a galambhístitóriát nem fogja szem elől téveszteni; és hogy a német törvények akadá-

lyokat görditenek idegen postagalamboknak Németországban való szárnyrabocsátása ellen. Ugyanehez az ügyhöz megjegyzi a „Köln. Zeitung“ londoni levelezője, hogy doveri tudósítás szerint a német hadügyminisztériumnak egy ügynöke ott több mint 2000 postagalambot bocsátott föl vasárnap óta. Közöttük 100 galamb Vilmos császár magántulajdonát képezte. Hat órával később sürgönyileg jelentették Németországból, hogy oda már egész tömeg galamb megérkezett. Mint a „Voss. Zeitung“ írja, a dolog rossz vért csinált Angliában.

Országgyűlés.

Budapest, jul. 28.

A mai ülés elején Rátkay László okolta meg indítványát, hogy a ház a segesvári Petőfi szobrot megkoszorozza. Bánffy Dezső báró miniszterelnök szíves örömet fejezte ki hozzájárulását a hazafias szellemű indítványhoz, de kérte a házat, hogy a házszabályok világos rendezései szerint az indítvány érdemleges tárgyalását a holnapi ülésre tűzze ki. Általános helyeslés követte a miniszterelnök szavait azután a czukoradó javaslat tárgyalását folytatták. Lötvs Károly és Marsovszky Endre elmondották záróbeszédeiket. Utánuk Sima Ferencz élt a zárzó jogával. Sima nem számolt a ház hangulatával, mely ma éppen nem volt hajlandó meghallgatni unalmas, semmitmondó fejtegetéseit, ugy hosszú beszéde alatt a terem csak egy kongott az ürességtől. Órák hosszat élt vissza a ház türelmével, sőt közben szünetet is kért. Utóbb már a függetlenségi padjai is tökéletesen kiürültek, Sima azonban zavartalanul fejtegette tovább, hogy a föld teher mennyire emelkedett, milyen rossz helyzetben vannak a tanítók stb. Kétszer is konstatálni kellett a ház határozatképességét, alig számoltak össze azonban a ház tagjait, a képviselők ismét a folyosóra menekültek, még

pedig az ellenzékiek és szabadelvűek egyaránt, mintha erre nézve már csakugyan valami kompromisszum állna fenn közöttük. Az elnök több ízben volt öt kénytelen rendreutasítani, mert minduntalan elkalandozott tárgytól, majd pedig a ház távollevő alelnökét, Láng Lajos t illette a mende-mondákra alapított könnyelmű vádakkal.

Lukács László pénzügyminiszter szólott még röviden, hogy visszautasítsa a Láng Lajos ellen emelt vádakat, addig is, míg ő maga lesz abban a helyzetben, hogy erre az alapatlan támadásra reflektáljon.

Sima Ferencz magyarázta még szavait, ezzel az ülés véget ért.

A horvát tartománygyűlés megnyitása.

Budapest, július 29.

Az a leirat, a melylyel tegnap a tartománygyűlést megnyitották, így hangzik:

Az 1897. július 8-án kelt leiratunkkal összehívtuk volt hiveinket újabb alkotmányos tevékenységükre. A Magyarország és Dalmát-Szlavon- és Horvátországok között megállapított kiegyezés tág teret nyit hiveinknek a hasznos tevékenységre és Horvát-Dalmát-Szlavonországaink szellemi anyagi haladásának kifejlesztésére. Ezen alaptörvény alapján a kormány az autonóm élet minden ágából törvényjavaslatokat fog előterjeszteni, a melyek az ország nyugodt fejlődését elő fogják mozdítani. Hazafias szellemtől áthatva, lelkiismeretes és igazságos vizsgálat alá veendik kedvelt hiveink ezeket a javaslatokat. Hasonlóképen megválasztják hiveink a Szent István koronája országainak közös országgyűlésébe elküldendő, a törvényben megállapított számú képviselőket, a kik részt veendek a delegáció tagjai-

A gyermek eldobja a bábót és két kezével a kalács után nyul.

— Akarom.

— Hát mondd meg előbb még egyszer mi lesz nemsokára Wihndodsiben.

— Wihndodsiben lakodalom lesz nemsokára, feleli a kis csacska és kézzel-lábbal kapkod a kalács után.

A nagyasszony a gyermek mellé ül és az ölébe veszi.

— Hi mondta azt? Kérdé a nagyasszony. A papa vagy a mama?

— A mama, — feleli a kicsike.

— És még mit mondott a mama?

— Mást semmit. Most add ide a kalácsot.

— Mindjárt mindjárt, előbb mondd meg, hogy mit mondott a mama még.

— A mama mondott sokat, felelt most a kicsike, látva azt, hogy a „semmit“ nincs a nagyasszony inyére.

— No lám, nem mondta a mama, hogy kinek a lakodalma lesz Wihndodsiben.

— Nem, felel a gyermek pajkos szemhunyorgatással, mert azt hiszi, hogy a néni tréfálni akar vele. A nagyasszony pedig azt hiszi, hogy e pajkos tekintet azt jelenti, hogy a gyermek tud valamit, de incselkedik vele.

— No mondd meg, babuska, mit mondott a mama, kinek lesz a lakodalma? Kapsz egy kis czukrot is.

Czukor, ez valami szépnek a fogalmát kelti a gyermekben, a czukor édes, a lakodalom is bizonyosan édes. Mahrita akarja a czukrot, a nagyasszony akarja bizonyosan a lakodalmat. És a kis ravasz a nagyasszonyt

nyakába fűzi a két kis karját és gyermek tempóval titokzatosan a fülébe sugja:

— Neked lesz lakodalma.

Boldog mosoly ragyog fel a nagyasszony arcán.

— Nekem! kiált fel és megcsókolja a piczikét, nékem. Ejnye. Hát még kinek?

Mahrita nagy szemeket mereszt. Hát olyan nehezen keresi ő meg ma ezt a kalácsot. Nem tud felelni.

— Nos, még kinek lesz lakodalma fagatja a könyörtelen nagyasszony.

A gyerek sirásra csucsoritja a száját és körülnéz. Szeme a macskára esik.

— A czizának is lesz lakodalma, szól komolyan és rámutat a mosakodó kandurra.

A nagyasszony kaczag.

— Lakodalma csak az embernek lehet. Mondd a Jahnisknak talán vagy a Jurisnak?

Juris, oh az nagyon jól bánik vele mindig, mindig a karjára veszi és tánczol vele és hoz neki édes bogycokat meg mézet. Méz is édes, Jurisnak kell valami édes.

— A Jurisnak lesz lakodalma! kiált föl a kicsike.

— Ugy babám, most jó gyerek vagy, szól a nagyasszony vidáman és a levegőbe emeli a gyermeket. Aztán óvatosan leülteti. Itt van a kalács, egyél.

— Hát a czukor hol van? kérdi Mahrit.

— Mindjárt kapsz. A menyasszony a szobába megy és kivesz a szekrényből egy darab czukrot és egy poharat. Az utóbbit megtölti tejjel és odateszi a gyermek elé.

— Itt van az uzsonnád.

Ő maga sem uzsonnázott még. Ott áll minden érintetlenül az asztalon, a sárga magakészítette vaj, a friss tej, az illatos kalács. A nagy öröm elrontotta az étvágyát.

Wihndodsiben lakodalom lesz.

Hát annyit beszél már róla az egész család, hogy még az a gyerek is tudja. No hát nem is csoda. Sohse titkolta ő, hogy Juris tetszik neki és Juris — no hisz az a tanyerén hordozza. Furesa volna, ha egy fiatal legény, aki fillér nélkül jött haza a katonaságtól, moggondolná magát, mikor arról van szó, hogy Wihndodsi telkes gazdasszonyát elvegye, és telkes gazda legyen. — Csak az az egy csodálatos a dologban, hogy Juris még nem szólt neki. Pedig egy éve már, hogy hazajött katonasorból és hozzá szegődött és még mindig nem talált alkalmat, hogy azt mondja: Lakodalmat csapunk? De már ő ilyen — nagyon tisztességes. Ilyen volt már, mielőtt a katonasághoz került. Hát szépnek szép az, ha a legény olyan rátartós — és szép az is, hogy Juris a cselédleányok után se járt, sőt még Lihschuhra, a nagyasszony egyetlen leányára se vetette a szemét, de hát egyszer csak ki kelle már rukkolni a döntő szóval. Vagy tán arra vár, hogy az aszszony szóljon előbb. Ez ősrégi traditio, hogy a telkes aszszonyok maguk mennek férfikérőbe. Igen, igen, bizonyosan azt várja ő, már azért is, mert az aszszony annyival idősebb nálánál. Istenem, mért nem is jutott ez előbb az eszébe, akkor már rég férj és feleség lehetnének.

Vége. köv.)

nak megválasztásában és a közös kormány javaslatainak tárgyalásában Minthogy a megállapított pénzügyi egyezség ez év végén lejár, hivatkozva az eddigi szokás szerint 12 tagból álló regnikolaris küldöttséget választanak, a mely Magyarország hasonló küldöttségével a pénzügyi kérdések felett tanácskozik tárgyalásainak eredményét alkotmányos tárgyalás végett a tartománygyűlés elé terjeszti. Bizton reméljük, hogy az idevágó kérdések kölcsönös és méltányos előzékenységgel, a kiegyezési törvény alapján, oly megoldást fognak találni, a mely lehetséges fogja nekünk tenni, hogy az előírt módon és közös megegyezéssel létrehozott műhöz királyi beleegyezésünket adjuk. Fontos feladatok tehát azok, a melyek hivatkozva az új törvényhozási ülészek alatt várakoznak. Szilárd meggyőződésünk, hogy hivatkozva bölcsessége és hazafiúi odaadása e feladatokat trónunk dicsőségére és fényére, szeretett Horvát-Dalmát- és Szlavonországnak javára fogják megoldani.

Ezen reményben azon hő kívánsággal, vajha a mindenható Uristen hivatkozva munkáját áldásában részesítene, Horvát-Dalmát-Szlavonországnak tartománygyűlését megnyitottnak nyilvánítjuk.

Kikhez egyébként császári és királyi kegyelmünkkel állandóan hajlandók maradtunk.

Kelt Ischlben, 1897. július 14.

FÉRENCZ JÓZSEF, s. k.

Josipovich s. k.

Báró Khuen-Héderváry s. k.

Pohárköszöntők.

Legáltalánosabb valami a pohárköszöntő vagy a mint ma nevezik, a tósz, mert ma már nem köszöntenek poharat hanem tósztoznak, mert ez módosabb, elegánsabb a régi pohárköszöntőnél. Valaha szépen megszólítottak, azaz száltak valaki elé: Uram, uram, szállok az urhoz! Állok elébe. Nagyritkán haljuk ma már ezt az ősi megszólítást, A pohárköszöntések mai állapotában van még egy másik jelenség is, a mely a rokon minden egyébbe a nyilvánosság terén és ez merészség, — Mindenki mer írni, beszélni és vállalkozni bármire.

Nem tudom, vitéség dolgában hogy állunk, de sokan vagyunk bátrak. Mi ennek az alapja? Semmi egyéb, mint az, hogy képzelődünk, ki ki többet hisz magáról valódi értékénél.

Hajdan a fiatal ember akkor szólt, ha kérdezték; kellő szerénységgel kopogtatott be irodalomba közéletbe.

Nem voltak szellemi fenegyerek és fényes fiatal óriások. Jelszó volt: Szerénység az ifjuság disze, És ma? Nur die Lunden sind bescheiden.

Korunk fiatalsága szeret hangot adni, vezetni; mind született elnök, pártvezér, nagyság és kitudja miféle híresség, ki hivatva van vezérszerepre.

Régen fokról-fokra emelkedett a fiatalság ma fokról-fokra esik. Magasan kezd és bele sül az áriába.

Ritkaság volt azelőtt, hogy fiatal ember pohárköszöntőt mondjon. Ma agyon tósztozzák egymást és a társaságot.

Egy egy félig sikerült pohárköszöntőért sok sok vadat kell meghallgatni. Alig akad manapság egy-egy jó pohárköszöntő, a minek az oka a klasszikus műveltség hiánya.

A legtöbb híresnek kikiáltott tósz, áradás. Nem kell pedig ez a szónoki műfaj ki csinyleni. Ennek nagy jelentősége van. Pohárköszöntőkben a legközvetlenebbül lehet hatni s ezeknek a mennyire lehet, epigrammatikus rövidségekre kell lenni.

A politikai pohárköszöntők mostanában nagy divatban vannak, de őszintén ki kell jelenteni, hogy bizony kevés emelkedik fel a közepszerűsége.

A nemzeti kaszinó Széchenyi-lakomáján minden évben mondanak Széchenyi billikomából pohárköszöntőt, de nem minden évben megy ez a pohárköszöntő eseményszámba, pedig ez volna rendeltetése.

A Széchenyi billikomát arra kell kiüriteni, hogy abban az évben milyen nagyok voltak az alkotások — mit termelt a társadalom.

A legtöbb esztendőben nincsen mire inni mert nagy eszmények nélkül siklik el az idő. A pohárköszöntőben legjobban visszatükröződik a kor. Sívár kornak száraz, tartalmatlan a tószja is.

Nincsen mit mondani. Nem egyéb bölére eszesített káprázatos fecsegésnél, leszámítva egyes kivételeket.

Az olvasottság, az irodalmi jártasság és hangulat a szónoki költői fordulatok a jó pohárköszöntőben tükröződnek vissza és itt érvényesülnének leginkább.

Csak olyan ember mondhat tószot ki nek irodalmi tartalma van, a ki poétikából tudja azt: sirj a sírokkal és nevéss a nevetőkkel.

A tósz: óda, elégia, harszi riadó bevezetés és hős költeményhez és csak ha valóban az, akkor villanyozott igazán.

A jó tósztozónak csak kevésszer szabad beszélni, mert így beszédje eseményszámba megy. Kiváló alkalmaknak kell lenni, mikor megszólal. Ha kéri, ha óhajtják is, ne beszéljen ihlet nélkül.

Nemessebb ember ki van téve annak hogy hallani akarják, de ha hangulat nélkül beszél, veszt nimbuszából.

Jól tudjuk, hogy Petőfi nem szeretett tósztozni. Egyszer egy igen kedves barátját látogatta meg Gömörben.

A társaság szerette volna hallani Petőfit, de ez vonakodott. A társaság azonban nem tágitoti, sűrűn hangzott fel a haljuk, végre a háziur maga is csatlakozott az ókajtokhoz.

Ekkor felált Petőfi.

Az egész társaság némán, nesztelenül figyelt.

És a nagyköltő?

Czinkus hajlamait nyilvánította. Odafordult ehöz a pajtásához, ki őt idehozta a fogatán és ezeket mondá:

„Áldja meg az Isten a te két lovadat, a melyeken idehoztál“.

Az egész társaság megdöbben ezen de azért megéljenezék Petőfit.

Nagyon sok híres pohárköszöntőnk volt nekünk a klasszikusan művelt nagyjaink között. Híres tósztozó volt Lisznyay Kálmán a maga bombasztjaival. Talpraesett és kacagató tósztozót mondott Balázs Sándor. Dicsérik, a kik hallották, Danielik püspököt is. Ma pohárköszöntőnek a régiak közül leghíresebb nőgrádi Szontágh Pál, a ki különben talpraesett epigrammákat is ír.

Érdemes feljegyezni, a miről szintén regélnék boldogult gróf Ráday Pál volt váci elsőjárású szolgabíró, ki a királyhoz volt ebédre hivatalos, hogy tószta végén — mi különben ez ádvárnál nem divat — azt idézte: Addig éljen, míg a honnak él.

Soha többet nem hívták meg „sikerült tósztojárt“ az udvarhoz.

A mai tartalmatlan és szónokokban szégyen világnak egyik jellemző sajátsága az, hogy a legújabb, de még az új nemzedék is alig tud verseket könyv nélkül Ugy készült pájára hogy a költészetet nem tudja átélvezni a mi meg is látszik a rideg szónoklatokon és pohárköszöntőkön.

Természetesen, ha valaki feláll csak azért, hogy beszéljen ebben semmi nehézség nincsen — Mindössze csodálni lehet azt a bátorságot hogy valaki üressen fecseg és annyira önhit, hogy a hatást is hiszi.

Menjünk vissza oda, a honon elindultunk és helyezzünk több sujt a költői nevelésre. Mert ma mindenki költő lesz, de nincsenek költői érzésük, azért nem is fejlődhetik igazi költő.

Lám, mit lehet tanulni a pohárköszöntő elméletéből.

Botond.

Egyről-másról.

Egy álom.

A Voloskai zárda egyik szűk czellájában feküdtem egy szép nyári estén lázbeteg. — Egyedül valék a fehér falak között, a kedves növények a szomszéd temglomba gyűltek össze est-imár.

Magam voltam nehéz szenvedéseimmel, beteg testtel, gyötrődött lélekkel. — Fajta azt hinni, hogy nem gyógyulok fel többé és itt kell hagynom azokat, a kiket szerettem. Készségbe esve néztem fel az ágyam fölött függő feszülethez és összetett kézzel esdék: „Szeretted Istene, tudasd velem, mi lesz jövődő sorsom!“

Kévs idő múlva aztán elszenderedtem és álmodtam, melyet feledni nem tudok. Pusztaságon láttam magamat fáradtan haladva előre a forró homokban. Seholy egy fűszál, sehol egy virág. A nap égetőn sütött alá a magasból, izzó sugarai szomjat keltettek bensőmben, de sehol sem akadtam üdítő forrásra, bármint kerestem azt és igyekeztem folyton előre, előbbre.

Ekkor rut, ijesztő szörnyalakok jöttek szemközt, nevettek gunyoltak és mindegyik letépett egy darabot ruháimból s azzal tova futottak. Megtépvé, ruhátlanul elértem egy megásott sírhoz, melynek szélén angyal állt. Kezében mérleget tartott s a mérlegen egy hóféhér toll feküdt. „Ime ilyen lesz a te életed, — mondá az angyal szeliden. Mindenki meg fog szagatni, a ki közeledbe ér. — Nem fog megvédeni senki, ha gunyolnak sértenek.“

A szerelem üdítő várására nem leszek sehol, öröm, boldogság nem virul számodra. Egyedül leszek a világban a milliók között, mint sivatagban de élni fogsz, mert még élned kell.

Fájdalmasan sóhajtottam fel. — Szívem nehéz volt; szerettem volna sirni saját sorsom felett, nem voltak könyeim.

— Vigasztalódjál s a mig nehéz utakon sirodíg érsz, csak arra ügyelj, hogy lelked tiszta és könnyű legyen, miként e toll az igazság mérlegén.

— És aztán? tördeltem vágyva, — remélve.

És aztán? ismétlé az angyal örvendező mosolylyal, majd meg fogod tudni a többit, ha sirodhoz érsz!

Felébredtem. Odakint megvirradt s a nyitott ablakon beözönlő napsugár aranyos fátyolt vetett a feszületre. Odakint ragyogott a tanger, visszatükrözve a kék eget s a babérfák csillogó levelei vidáman integettek a szürke olajfák csoportjainak. A fűgefákról rózsaszín-bélű mézédés gyümölcs hullott a gyepra, harangzó és fehér galambok szállongtak a tiszta légtelen. Columba nővér mosolyogva hozta be reggelimet és egy levélkét attól a ki engemet oly nagyon szeretett s a kiért még élnem kellett.

Sok év telt el azóta. Én felgyógyultam. testben, lélekben megerősödve, megnyugodva, de azt a sajtáságos, kínos álmodást nem feledtem soha.

Nem lehetett felednem, mert pontrólpontra bekövetkezett mindaz, a mi álomban is kínos érzést keltett.

És megyek tovább a sivatagban milliók között egyedül. Nem zörgetek a szívek ajtaján, nem esdek: fogadj be! Megyek előre, előbbre, mindennap egy lépéssel közelebb a sírhoz.

Egyedül vagyok, csak a hit kísér; ez vándorutamon a zarándokkereszt, melyre támaszkodom, ez tart fel, ha fáradtan roskadozok. Ezer fájdalom között megalázkodva nézem a megváltás jelvényét. Oh Uram, mi az én kinom ahhoz képest, a mit te szenvedtél a keresztfán érettünk. Túrni, szenvedni fogok, a míg azt nem mondod: elég. Ki tudja, mi czéled van velem, hisz egy köny se gördül le szemünkkel a Te tudod nélkül!

Talán nehéz sorsom bátorító, vigasztaló például fog szolgálni egykor azoknak, kik gyöngébbek nálam. Én se a boldogok örömteljes sorsát vizsgálom, hanem azoknak a történetét, azoknak az életét lapozom, a kik szintén hűzdöttek sorsukkal. Vigasztalást, enyhét lelek nehéz napjaikról olvasva olyanoknak, a kik előttem éltek s emléküket élni fog, míg százan, ezereken nyomtalanul elenyésznek.

Küzdelem között is szép az élet. Nem tudom megérteni, hogy dobhatja el valaki azt önként magától. A vallásos érzelmekkel teljes hiánya kell ahhoz, hogy szétrombolja az ember azt a művet, melyet Isten alkotott. Hogyan lehet félre dobni egy remek munkát, mielőtt végigolvastuk volna? Utóvégre is nem lehet minden ember sorsa vigjáték. Szükség van drámákra is, hogy ne csak mulasson, de egymás sorsából okuljon is az emberi nem.

Sohasem irigyeltem a boldogokat. Örömeikre nem vágytam. De ha úgy eszondos elhagyatottságomban egy-egy nagy szellem munkáját olvastam és annak hatása alatt fájdalommal könyvekre olvadt, enyhülést lelve a költői mű szépségeiben, olyankor elfogott a vágy, vajha valaha csak egyetlen munkám oly jótékony lelki gyönyört okozna egy gyöngéd, szenvedő léleknek, mosolyra derítvén, vagy könnyel enyhítvén őt, akkor elmondhatnám: nem hiába éltem, — mert ha csak pereze bá, de mégis megvigasztaltam, Istenhez vezettem egy gyöttrődött lelket.

Mindig annyit ért előttem az ember, a mennyit felebarátaiért tenni tudott; szikrányi érték talán az én lelkemben is van, hogyan lehetne másként — a végnapon — oly könnyű, mint a toll az angyal mérlegén?

Szanday Zénó.

NAPI HIREK.

Debreczen, július 30.

Időjárás.

A központi meteorológiai intézetnek Debreczenbe küldött távirati jelentése szerint a következő időjárás várható:

— Július 31. —

Szeles. — Eső. — Hűvös. —

Debreczen Petőfi emlékének.

A segesvári Petőfi emlék.

— Saját tudósítónktól. —

Debreczen, 1897. július 30.

Holnap e hó 31-én lesz Segesváron Petőfi emléksobrának leleplezési emlékünnepe. Petőfi élete a politikát is érintett, — mert hiszen a szabadsajtó és a „T a l p r a m a g y a r” ikertestvérek, egy nagy napnak születtei.

Azok a véreseppek, a melyek a segesvári síkon a nagy szivből kihullottak, azok a magyar szabadsáért és a magyar hazáért szivárogtak annak a csatáértnek göröngyeire. De Petőfi Sándor költő is volt és lantját a költészet Istene legforróbb esőkjával látta el, hogy dalait a melyek róla elhangzanak, el-

jegyezve vele a hallhatatlanságnak és a szabadságról senki nálánál szebben nem énekelte. — Ezek a dalok a szabadságnak és a hazaszeretnek örök érvényű imádságai lesznek.

Van-e a magyarnak állandó szebb törvénye, mint a haza szeretete? Minden, a mi eszményi szép: költészet, haza iránti szeretet, honfiai kötelesség és a hazáért meghalni tudás, mindez mintegy eszményképben egyesül ebben a névben: Petőfi Sándor. Mindez ott ragyog már a multnak tiszta fényében.

Midőn megmozdult az egész ország, a megyék, a törvényhatóságok, hogy képviseltesék magukat a kegyeletes ünnepélyen, Debreczen sz. kir. városa sem maradt, de nem is maradhatott érzéketlen a szabadságharc lánglelkű dalnoka emléke iránt.

Hiszen itt Debreczenben, hol a szabadságharc előtt többször megfordult, irta legszebb költeményeit, innen indult küzdeni az ellenség ellen Erdély bércei közé, a hol aztán Segesvár közepében szerencsétlen halált is halt.

A városi tanács tegnap délutánra rendkívüli értekezletre gyűlt össze, hogy határozzon a felett, miféleképpen képviseltesse magát a segesvári vármegyeháza előtt és a félegyházi síkon, hol a véres harc lefolyt s a hol sokan látták Petőfit elesni, végbemenő leleplezési ünnepélyeken.

A tanács elhatározta, hogy a segesvári ünnepre Debreczen város képviselőjében Oláh Károly tanácsnokot és K o n c z Ákos lapunk f. szerkesztőjét, városi főlevéltárost, mint törvényhatósági bizottsági tagot küldi ki, a mely küldöttség magával viszi Debreczen városának a H e y k á l Ede fűvészkerti főkertész által készített gyönyörű babér és borostyán koszoruját, hogy azt helyezték el az emlékkő talapzatán Debreczen város közönéégének hátlás kegyelelele jeléül.

A koszoru nemzetiszínű szalagján a felírás olvasható:

„S z a b a d s á g h a r c z u n k d a l n o k á n a k D e b r e c z e n s z a b . k i r . v á r o s k ö z ö n s é g e .”

Oláh Károly és K o n c z Ákos tegnap este utaztak el Segesvárra.

Jókai és Petőfi.

Jókai Mór a következő levelet intézte a Petőfi-emlék végrehajtó bizottságához: Mélyen tisztelt titkár ur! Szives meghívását a segesvári Petőfi-emlék leleplezésére nagy köszönettel fogadtam. Ha öreg csontjaim engednék, bizony szívesen sietnék e nagy jelentőségű hazafias ünnepélyen személyesen is részt venni. De ez, egészségem fogyatékos volta miatt lehetetlen. Az egész telet és tavaszt súlyos betegségben töltöttem el, semmire sem vagyok képes már jó. Azonban ifjúkori barátom, a szabadság dalnoka és vértanúja iránti kegyeletemet le kívánom róni egy babérkoszoru küldésével, melyet önnek czimére küldök el. Kérem kegyeskedjék azt nevében az emlékszobor elé elhelyeztetni. Legőszintébb hazafiai tisztelettel mellettem maradok, Budapest, 1897. jul. 25. Dr. Jókai Mór.

A Petőfi-társaság koszoruja.

A Petőfi szobor leleplezése alkalmából a segesvári ünnepélyre gyönyörű babérkoszort küld a Petőfi-társaság. A koszoru széles, vérvörös szalagján a következő felírás olvasható: P e t ő f i S á n d o r e m l é k é n e k a P e t ő f i - T á r s a s á g. A társaság elnöksége sokáig tanakodott azon, hogy a koszoru szalagja milyen legyen, végül B a r t ó k Lajos és E n d r ő d i Sándor indítványára a nagy költő ked-

venc színét, a vöröset választották. Petőfi költeményeiben maga is többször hangsúlyozza, hogy legkedvesebb színe a vörös, így pl. „Változás” című költeményében:

Fehér bor, szőke leány, fényes nap
Hatottak egykor lelkemig.
Vörös bor, barna lány, sötét éj,
Kedvem most bennetek telik.

A gyönyörű koszort a társaság küldöttsége helyezi a segesvári szoborra. A N e m z e t i S z i n h á z koszoruját F e l e k y Miklós viszi Segesvárra s ugyancsak ő teszi le a szoborra a budapesti 48-as honvédek koszoruját is.

Nyilvános versenytárgyalás Debreczen világitására.

A közvilágítás ügyében a közgyűlés határozata folytán a legszélesebb körű nyilvános szabad verseny tárgyalás határozatán el S t á h l Géza főmérnök jelentést adott be a városi tanácshoz, mely szerint, mivel a tanács a novemberi közgyűlésre jelentéstételre van utasítva s mivel a szabadversenynek a pályázók részére legkedvesebb het hetidő adandó a tanulmányozásra és minthogy a bizottsági tagok is tanulmányozni akarják az ügyet s végül minthogy a pályázati feltételek kidolgozása is több időt vesz igénybe nehogy a rendelkezésére álló 3 és félhavi idő alatt a tanács megbízásának eleget ne tehesse, kéri hogy a pályázati feltételek összeállítására s javaslatba hozására egy bizottságot oly megbízással küldjön ki a tanács, hogy javaslatát augusztus 20 ig megtenni köteles. — A bizottságba javasolja a főmérnök K o m l ó s s y Arthur főjegyző elnökele alatt Á b r a h á m László t. főügyészt és S z a b ó József főszámvevőt tagokul, a kiket fölhatalmazni kér arra is, hogy bizottságba valódi szakértőket hívjon meg, őt magát pedig kéri ez ügyben fölmenteni, mivel szabadságidejét éppen augusztus hónapban kívánja élvezni.

— Gyermekek menház a Csapókertben. A mérnöki hivatal most terjesztette be a csapókertben felállítandó menház tervét és költségvetését. A menház a nyitandó utak sarkára épülve, az óvónő lakháza pedig a telek határvonalával egyirányban. A menház épületében 80 gyermek számára egy nagy terem lesz, — mellette egy kisebb terem 40 gyermek számára, zárt folyosóval. A helyiségek a közegészségi követelményeknek megfelelőleg, világitás és szellőztetéssel bírnak. — Az óvónő lakháza 2 szoba, 1 konyha, 1 előtér, 1 kamra és egy pinczéből áll. A menház építési költsége a költségvetés szerint telekbekerítéssel, kályhák, függönyök, mély furási kut és szivattyu költségeivel együtt 8500 forintban állapított meg, az óvónő lakháza költségét pedig 4000 forint tennének ki. A menháznak a jövő tavaszon már el kell készülni.

— Kinevezés. A pénzügyminiszter T ó t h Árpád pozsonyi-lakost a debreczeni kir. pénzügyigazgatósághoz pénzügyi fogalmazó gyakornokká kinevezte.

— Számonkérőszék. Debreczen sz. kir. város számonkérőszéke ma délelőtt 9 órakor kezdette meg ülését, a melyen a városi tanács tagjainak az elmúlt félévi tevékenységét vizsgálta meg. A számonkérőszék elnöke maga gróf D é g e n f e l d József főispán volt. A számonkérőszék eredménye bámulatos, különösen dicséretre méltó az a páratlan buzgalom és munkaszeretet, melyet a tanács tagjai a félévben kifejtettek s a melyet tapasztalt a számonkérőszéki ülésen a főispán. Az igtató hivatalba január 1-től, június 30-ig beérkezett 7389 ügydarab közül, mindössze 33 darab nincs elintézve a mai napig. Ez által a szorgalmas és munkás tanács oly eredményt ért el, mely pártját ritkítja a maga nemében. — A számonkérőszék még délután is folytatta ülését.

— **Iskolaszéki ülés.** A debreczeni ev. ref. egyház iskolaszéke **M i t r o v i c s** Gyula lelkész elnöksége alatt az egyház tanácsstermében július hó 31-ik napján d. u. 4 órakor iskolaszéki ülést tart. Tárgy: A július 28-ára összehívott gyűlés a megjelent tagok kevés száma miatt megtartható nem lévén, a tárgyak fontosságára tekintettel, a mulhatlan és pontos megjelenés kéri.

— **Végh Gyula jubileuma.** Holnap, július hó 31-én lesz huszonöt éve, hogy a közgyűlés **V é g h** Gyulát megválasztotta rendőrfogalmazónak. Ugyanazon a napon letette az esküt és elfoglalta állását. 1878-ban rendőr alkapitányvá emelkedett. Tizenhárom év előtt vette át a II. kerületi kapitányság vezetését. Érde- meiről mult évben a tiszteletbeli főkapitány címmel ruházták fel. Tisztviselőtársai holnap este 8 órakor a Bikában bankettet rendeznek jubiláló kollégájuk tiszteletére és üdvözlésére aki ugyancsak elhuzódik minden gratuláció- tól és ünnepeltetéstől, nem találván másnak csak természetesen, hogy a tisztviselő, ha **h u s z o n ö t** esztendőn át viseli is hivatalát, mindig csupán kötelességét teljesíti.

— **Aranyok a nagytemplom gombjában.** Vettük a következő felhívást: „A napokban, legfeljebb 10 nap alatt a nagytemplom keleti toronyának gombjában elhelyeztetik az egyház, iskola és város nevezetesebb dolgaira vonatkozó emlékirat, ugyanekkor szívesen nyújtana alkalmat a bizottság a ma forgalomban levő arany és ezüst pénzek a toronygombban leendő elhelyezésére, ha városunk tagjai körül akadnának, kik ilyen arany és ezüst pénzeket erre a célra adományoznának — Az adományozók kéretnek, hogy adományukat legfeljebb hat nap alatt **D i c s ő f i** József lelkész urhoz beadni szíveskedjenek. Megjegyezzük, hogy az adományozók nevei is összeállítatnak egy iratban, mely a toronygombban szintén elhelyeztetik.

— **Gerzon Adrienne ebédlő berendezése.** A magyar ipar szép fejlődését mutatja, nagy jövőjét biztosítja az a mindenképp feleltézés ebédlő berendezés, melyet **S c h v a r z** Vilmos helybeli, kitűnő nevű butor és kárpitos czég készített **G e r z o n** Adrienne, férj: **M i s k o l c z y** Lajosné számára. Ez iparágak valóban oly magas fokán állanak e butorok, hogy azt hinné az ember, miszerint ennél tökéle- tebbé fejleszteni talán már lehetetlen is. — Az egyszerűség, izlés a kivitelben, a csinos, de nem feltűnő külső, a szép és finom munka jellemzi és teszi bámulatossá e berendezést, mely mindenképp **G e r z o n** Adrienne ó nagyságának magas izléséről tesz tanubizony- ságot. Es mégis mily finom, mily pazar kiál- litással vannak készítve e darabok dacára hogy alig észrevehető az első pillanatra. Az im- pozáns éjszakerény és pohár szekrény igazán re- mekei a mai iparnak. A XVI-ik Lajos fran- czia király korabeli módosított izléssel vannak keresztülve e feltűnő szép butorok, — kívül egyszerű színe festett cseresznyefából, rézbe- tétekkel, belül mahagoni polturos a szek- rény, hátul pedig tükörbetét van alkalmazva. Az asztalok és székek ugyanazon kivitelben ugyanilyen remek mintákra vannak készítve. Valóban dícséret és elismerés illeti a **S c h v a r z** Vilmos czéget, mely ily nagybecsű munkákat első sorban a magyar iparnak szerez dícsősé- ges babért. — Ugyancsak e czég készítette **G e r z o n** Adrienne gyönyörű szép szalon- berendezését is.

— **Debreczeniek Feketehegyen.** Szepes me- gyének e kies fekvésű fürdő helyét, mint min- dég ugy ez év folyamán is nagyszámmal ke- resték fel városunkból, kiknek névjegyzékébe, — mely mintegy 330. vendéget foglal ma- gában — ott találtak a mult hónap folyamán **Tárkányi Péter**, **Balogh Zsigmond** és csa- ládjá, **Váci János**, **Szoboszlai Sándor** és neje, **Oláh Károly**, **Nagy István**, **Serli Ede** és neje, **Jóó István**, **Jóó Irma**, **Pápay János**, **Nyeste Ma- tild**, **Zsigmondy Julia**, **Medgyaszay Lenke**, **Kaderász Gyula**, **Kálmánchey Kálmán**, **Csi- kes Ferencz**, **Tasnády István**, **Andresz Kál-**

mán debreczeni lakosokhoz. A jelzett helyen e hó 26-án tartották meg hangversenyyel egybekötött **Anna** bált, melyen fényes anyagi siker mellett városunk szülötte **Jóó Irma** k, a aratott zongora játékaival és énekével fényes elismerést.

— **A dalegylet népnünpélya.** A dalegylet vasárnap tartandó népnünpélya iránt a kö- zönség minden rétegéből általános érdeklődés mutatkozik. A változatos program legszébb része a kérékpárosok virágkorzója lesz a me- lyen mintegy 60 bicikli fog részt venni. A népnünpély rendezősége ez uton kéri a kö- zönség közül azokat, akik a kérékpárosok al- kalmával virágot dobálni szándékoznak, — hogy a virágokat magukkal hozzák, mivel az erdőn a virágárosoktól nehezen lehet majd szerezni.

— **Egy debreczeni honvéd önkéntes öngyilkossága.** Lapunk zártakor szenzációs és megdöbbentő hírről értesülünk: egy **D a n k ó** nevű önkéntes, **D a n k ó** Mihály helybeli te- metkezési intézet tulajdonos fia, a ki a debre- czeni 3-ik honvédgyalogezrednél mint tizedes szolgált, ma délután 1/2 órakor agyonlőtte magát szolgálati fegyverével. — A szenzációs esetet természetesen katonai szigorúsággal tit- kolták, de azért kiszivárgott a híre mihamar a városba is. — Az öngyilkosság további részle- teiről lapunk zártáig újabb részleteket nem sikerült megtudni.

— **Frisch Herman Odysseája.** **F r i s c h** Herman nagyreményű 22 éves ifju, foglal- kozására nézve mázolósegéd. Mindennek dacára már eddig sokat foglalkoztak vele az újságok és alapos a reményünk, hogy még többször is nyílni fog az alkalom megörökíteni nevét az utókor számára. Legutóbb például e hó ele- jén is megirtuk róla, hogy kedves barátjával **S c h m i e d t** Jánossal összeszövetkezve, any- jának özv. **F r i t s h** Jánosnénak kishatvan- utcai lakásáról minden elemelhető tárgyat összeszedtek és potom áron eladták a háza- lóknak. Az anya feljelentése folytán a rendőrség **Schmiedtet** azonnal el is fogta, a hálátlan fiút azonban nem tudták megtalálni. **Frisch** Herman ugyanis a stikli elkövetése után nem mert a városban maradni, hanem **Nagy Ká- roly** szökött. Ott aztán **R a j n e r** Sándor nevű kartársával lépett szorosabb baráti vi- szonyba s e barátság igazi önzetlen voltát az- zal bizonyította be, hogy a **Rajner** ládáját feltörte s 3 drb. aranygyűrűt, egy ezüstórát és nagy mennyiségű fehérneműt ellopott. A fehér- neműeken még **Nagy-Károly**ban tudott. A többi tárgyakat pedig értékesítés végett **Deb- reczenbe** hozta. Itt azonban sehogysem érezte magát biztonságban, hát rövid tartózkodás után elhatározta, hogy **Hadháza** megy, ahol a fog- ságából ideiglenesen szabadlábra bocsátott hü pajtása **S c h m i e d t** János egy hintakomé- diánál töltött be fontos állást. **Hadháza**on me- tudta, hogy a nagykarolyi lopásért körözik, s emiatt, itt sem volt maradása s miután a **Schmidt** segítségével értéktárgyait elárusította. **Beregszászba** ment, ahol éppen **K o r o m p á r** Mária nevű szeretője tartózkodott, — Itt azonban felismerték és a beregszászi rendőrség a körözés alapján elfogta s hazaszállította **Debreczenbe**. véget vetvén bujdoklásának. Az itteni rendőrség a kishatvan utcai lopásért vallatja most a reményteljes mázolósegédet és azután elküldi **Nagy Károlyba**, hogy az ottani **b e t ö r é s e s** lopást intéze el a hogyan tudja.

— **Az örökség maradványa.** **G e b e i** Jó- zsef napszámosnak a télen 237 frt örökséget adott ki a városi árvaszék. **Gebeit** a nagy summa pénz láttára házassági inger fogta el és e vágy befolyása alatt **T ó t h** Juliánna 30 éves dohánygyári munkásnével a paesirták zengő éneke mellett örök házasságot kötött. A házasság tényleg örökké tartónak mutatkozott, de annál kevésbé volt örökké tartó a pénzük, mert az ifju házaspár oly jól gazdálkodott,

hogy vagyunkájuk felév alatt 83 frtra apadt le. E 83 frtot amely 8 drb 10 frtos bankjegy és 3 drb 1 frtos pénzdarából állott, egy czi- garetta dobozba téve a komótban tartogatta **G e b e i** József házi szentélyének urnője. Tegnap reggel hatkor, **Tóth Juliánna** a do- hánygyárba indulása előtt még megismogatta a szeretett kékhasu bankókat, és este már a mikor a gyárból hazakerült, nagy megütkö- zésére és még nagyobb fájdalomra — a juss maradványa nem volt sehol. Összekereszte min- denütt felforgatta az egész házat, de mind- hiába, a pénz nem volt található. **Sirva** ment panaszra az I. kerületi kapitánysághoz **Tóth Juliánna**, és nagyon kérte a rendőreit szerezze vissza az eltűnt bankókat mihamarabb mert a pénz elfogytával az ő **b o l d o g c s a l á d i** életének is véget fog vetni a haragos férj. A rendőrség e fontos családi következményre való tekintettel erélyesen nyo- mozza az örökség elrablóját.

— **Megkerült betörő.** **M e z e i** György szeredás készítő segéd lakásába ismeretlen tet- tes f. hó 14-én betört és onnan 2 darab arany- gyűrűt és 40 kr. készpénzt vitt el. A károsult iparossegéd azonnal jelentést tett a rendőrség- nél de mivel gyanuja senkire sem volt, a nyo- mozás is meglehetősen határozatlan irányba mo- zoghatott. Tegnap azonban sikerült a tettes ifj **Muraközi Gábor** csavargó kőműves szemé- lyében elfogni éppen mikor a lopott gyűrű egyikét egy **B u h a l a** nevű szocialista suszternek 2 forintért eladta. A másik gyűrűt egy nyilvános házba itta be a rovtott multu zsvány. **Mezei György** betörőéért, az inségről panaszkodó és aranygyűrűt vásárló szocialista pedig orgazdaságért fog vád alá kerülni.

— **A Krámerek.** Lapunk folyó hó 8-iki számában megirtuk e czim alatt, hogy **Krá- mer Lipótné** és **Krámer Emil** nyugoti sori koresmárosok mindenféle illetlen és sértő szavakkal illették **C s u k á s** Lajos 18 sz rendort a ki őket szabálytalan kinyitására előtte való nap fellejtette. A vizsgálat ez ügyben befe- jeztetvén a már jogerős ítéletet a **Ilk** ker. kapitányság meghozta, mely szerint **Kramer Lipótné** és **Kramer Emil** hatósági közeg sértetése által elkövetett s az 1870. évi XL. tez. 46 §-ába ütköző kihágás vádjá s követ- kezményei alól bizonyítékok hiányában felmen- tettek s ellenük a további eljárás beszüntettni rendeltetett, mert az eszközölt tanu kihalla- tások nem szolgáltatnak semmi legkisebb bi- zonyítékot, arra nézve, hogy **Krámer Lipótné** és fia 18. sz. rendőr irányában sértő kifejezé- seket használtak volna, sőt a feljelentő rendőr- nek a tanuvalomások után tett nyilatkozata a jelentésében foglaltakat szintén megerőt- leníti.

— **A pénztárnok lélekjelenléte.** **Skóczia** egyik vidéki városában vándorszínész társulat működött. Történt egy este, hogy az igazgató maga is játszott és lelkesen szavalt **Arthur** lovag öt és feles jambussait. A pénztárnok — szintén színész — elégedetten dörzsölte kezét, hogy mára megszabadult az inasszerepektől. Egyszerre azonban előtte terem a városi lég- szesz-gyár megbizottja s kijelentette a hüle- dező pénztárnok előtt, hogy ha az igazgató nyomban ki nem egyenlíti a szintársulat lég- szesz-tartozását, ugy ő azonnal beszünteti a világitást.

— **De édes jó uram,** legalább addig vár- jon, míg a felvonásnak vége lesz. Addig nem beszélhetek az **i g a z g a t ó v a l**, mert játszik.

— **Egy percig se tovább — válaszolt a** kérlelhetetlen gázember. — **Fizet . . , vagy** elzárom a gázórát.

Itt gyors segélyre volt szükség.

— **Jó — szólt a pénztárnok relytélyesen,** azzal bement a ruhatárba. Ott magára kapott egy lovagi köpenyt, oldalára kötötte csata-

bárdját, fetét sisakkal borítá és a szinpadra lépett. Három lépésre az igazgaté, vagyis Arthur lovag előtt katonásan megállott és jelenté:

— Bocsás meg, óh Uram, hogy háborgstak
De hírnök vár a vár előtt reád,
Adót kíván a léger és a fényért.
Ha kérését tüstént nem teljesíted,
Homályt borít reánk! —

— Távozz, követlek — szólt Arthur lovag nyugodtan.

Ezután királyi léptekkel elhagyta a szinpadot a dühös gázcembert engedékenységre bírta és a pénztárnoknak lélekjelenléte jutalmul gázsiemelését — ígért. Az előadás pedig folyt tovább a nélkül, hogy a közönség csak sejtette volna is, mily sötét incidens fejegette.

A 39-ik gyalogezred jubileuma.

— Az Alexis bakák örömmünnepe. —

Debreczen, július 30.

Annak öröme, hogy huszonötévvel ezelőtt Alexis orosz nagyherceget nevezte ki Öfelsége a király a 39. gyalogezred tulajdonosává, fényes ünnepélyt rendezett az ezred derék tisztikara és legénysége. A valóban kitűnően sikerült ünnepély az esővel fenyegető idő daczára zavartalanul folyt le.

Három óra után már ömlött a nép a baka örömmünnepe színterére s nehezen várta annak kezdetét.

A főtribünen jelen volt notabilitásaink közül a következők névsorát sikerült összeállítanunk: Gróf Dégenfeld József főispán, Komlóssy Arthur főjegyző, polgármesterhelyettes, dr. Wolafka Nándor vál. püspök-plébános, Rásó Gyula kir. tan. alispán, Boczkó Samuel főkapitány, Körner Adolf, Király Gyula, Oláh Károly, Hajdu Gyula városi tanácsosok, Lengyel Imre, Váczy János, Kernhoffer József, Steinaecker Sándor stb.

A háziezred jubileumi ünnepélye tulajdonképen délben egy óraker a kaszárnya tisztü étkezdéjében tartott diszebéddel vette kezdetét. A diszebéden kizárólag az ezred tisztikarának tagjai vettek részt. A harmadik fogás után Su v i c h Jenő ezredes felköszöntőt mondott az ezred tulajdonosa Alexis orosz nagyhercegre. A toasztot lelkes éljenzés zárta be, amely után a Párisban időző nagyherceget táviratilag üdvözölték.

Fél hatkor kürtzó jelezte az ünnepély kezdetét. A kaszárnyából kiindult a tarka menet s a sorfalat képező közönség közt zeneszó mellett vonult a versenytérre. Ezt a menetet látni kellett s aki látta, alig birt hova lenni a nevetéstől.

Az elől lóháton haladó tábornokot viharos derűtséggel fogadta az óriási közönség. Csepüből volt bajusza, szakála; papirosból az érdemjelei, fából a kardja, két sörös üvegből a látesőve. És a lova a legrosszabb talygás gebe, hanem azért, mintha büszke volna arra, hogy maszkirozott tábornokot hord a hátán, egy harczi ménhez illő módon békélenkedett.

A tábornok után haladt a lovas bandérium. A bakák maguk csináltak papirosból lovakat és szilaj módra ugráltatták azokat. A lovas bandériumot nyomon követték Menelik lovasai. Három bakából állott a ló és lovas.

A közönség folyton tartó kacagása a tetőpontra hágott, mikor ezek után az invalidusok hadseregét betámolygott. Az egyik sánta, a másik vak, a harmadik mankón járt. A két sánta dobos, a cigányképű markotányosné, a vánszorgó falásasok s utánuk egy elkényeszeredett gebén a másik tábornok, a mint rekedt hangon vezényelt, kitűnő tagjai voltak az invalidusok hadseregének.

Ezután jöttek a zászlótartók, majd a katonazenekar s utánuk a trefás őrsereg. A cseh muzsikuskor csoportját zenéjük és papiros ruhájuk tette érdekessé. Nyomukba haladtak a zöld békák és a gólyák.

A vándorló kemédiások és lengyel zsidók csoportját nyomon követte a cigányoknak öltözött baka banda. Nekihevülten húzták a Hunyady indulót, míg csak a menet utja tartott. Majd a tánczosok jöttek, akik között a két ballerina ugyancsak megkacagattatta a közönséget.

A baka dalárda tagjai, baka ruhában, de a mellükön pirosszallagból font kokárdákkal haladtak büszkén a menetben.

Őket követte az önkéntesek csoportja, akik egy parasztlakodalom minden ősmert alakját kitűnően maszkirozták. Daloltak, lövöldöztek.

Utánuk a délcegg, árvalányhajás, lobogó ingujjas csikósok tömege jött s a menetet egy pompásan sikerül cigány karaván zárta be.

Mikor a menet elvonult, a versenytér közepén felállított szinpadra léptek a bakadalárda tagjai s olyan szépen, égybevágóan énekeltek két magyar népdalt, hogy a közönség zajos tapsviharba tört ki.

Ami aztán következett, ritka mulattató műsorszám volt. Ilyen jelenetet, az invalidusok gyakorlatát s harczi játékát csakugyan csak a virgonekzedvű bakák produkálhatták. Tessék elképzelni vagy kétszáz bakát, amint a sántát, pupost, öregét különféle módon utarozza, papirosból bolond módra összetakolt ruhába feszeng s végzi a tagbaszakadt generális vezényletére a gyakorlatokat.

Csak hogy holtra nem kacagta magát a közönség.

A háboru, a puffogatás, az orvosok működése s végül a defilrozás örökös derűtségen tartotta a közönséget.

A műsor következő száma a béka- és a gólyatánc volt, amely felette érdekes látványt nyújtott. Közben a bohócok a papir elefántot vezették elő s a belebujtatott bakák segítségével produkciót végeztek vele.

Utána gyorsan következtek a birkózó bakák, a zsákban futók, kötélhúzók; de igazi derűtséget azzal értek el, mikor kifeszített ponyvával magasra dobták a markotányosnét, A bohócok folyton tréfálkoztak, ugráltak, pofozták egymást; az ügyesebbek pedig ördögalmot, vasutat rögtönöztek.

Nagy derűtséget keltett a fazéktörés, toraevés.

Ezután zsákavarrt bakákat kuglibaboknak állítottak s szalmával töltött vászongolyókkal dobálták le őket a bohócok. A szinpadon pedig két lengyel zsidónak öltözött baka a „Goldstein Számi” kupléval mulattatta a közönséget.

Kecses mozdulatokkal lépett a pódiumra a kurta szoknyás ballerina s úgy eljárta a magyar szót, hogy a felhangzott tapsokra megkellett ismételnie. De az utána következő nőimitátor se maradt hátrább, férfi és női hangon énekelt s trillázott hozzá mint egy primadonna. Mozdulatai, táncza, játéka rendkívül jól sikerült s meglepett, de meg is kacagattatott vele mindenkit.

Dicséret illeti azokat a bakákat, akik ezután Csepregyh kitűnő népszínművéből, a Sárka csikóból olyan szép sikerrel játszottak el a Csárda jelenést.

Egyike volt a legszebben sikerült csoportnak, az önkéntesek lakodalmas monete, a melyet virágos, szilagos botjával a tánczó vőfély nyitott meg. A leánykérés egész jelenetét eljátszották a közönség előtt s a cigánybanda nótái mellett, azon melegiben megtartották a lakodalmat.

A műsor a cigánykaraván ismételt felvonulása, a cigánytánc, a pörölytánc s a délcegg csikósok csárdásával ért véget. A közönség tombolt, éljenzett, átlépte a korlátokat s az ünnepélyen szereplő bakák tarka tömegébe vegyült.

Ezalatt besötétedett, léghajókat bocsátottak s szép sikerrel folyt le a tűzijáték is, melynek elkészítéséért az ezermester Leidenfrost Armit illeti feltétlen dicséret, a zinek már ez nem első szép sikerű tűzijátéka. A kaszárnya ablakait kivilágították, a sátrakban színes lámpionok tarkálottak s az igazi baka mulatság kezdetét vette. A versenytéren járta a csárdás, a századkozsmákban pedig üveg-számra osztották a bort a bakáknak. Igazi, fesztelen jókedv uralkodott, nótá hangzott fel, a cigány, a csehbanda és a katonazenekar pedig szakadatlanul húzta a nótákat.

Es mulattak a bakák reggelig egy fényesen sikerült ünnepélyen, a melynek rendezéséért elismerés és dicséret illeti a derék, humánus tisztikarból alakult rendezőbizottságot.

Közgazdaság.

Budapesti gabonatözsde.

— Weisz József budapesti terménybizományi cég jelenlése. —

Debreczen, július 30.

Készáru 25—30 magasabb.

Oszi buza	10.82—10.83
Tavaszi buza	11.02—11.04
Oszi rozs	8.58—8.60
Tavaszi rozs	8.70—8.71
Oszi zab	5.97—5.99
Tavaszi zab	6.06—6.09
aug.—szep. tengeri	4.54—4.55
Szept.—okt. tengeri	4.62—4.63
Május—június 1898.	5.30—5.32

Sertespiacz. Budapest-Kőbánya 1897. július 26.

Magyarországi Oreg nehéz páronként 320 klgon felüli sulyban (— krtól — krig. Oreg közép (páronként 300 260 kgr. sulyban) — krtól — kgr. Fialat nehéz (páron — 220 klgon felüli sulyban) — 54 krtól 55 — krig. Fialat közép (páronként 251 320 kgr. sulyban) — 54 krtól 55 — krig. Fialat könnyű (páronként 250 klgig terjedő sulyban) — krtól — krig. II. Magyar szedett: Nehéz (páronként 280 klgon felüli sulyban) — 52 krtól — 53 krig. Közép (páronként 220—280 kgr sulyból) — 44 krtól — 45 krig. Könnyű páronként 220 klgig terjedő sulyban — 43 krtól — 44 krig. III. Szerbiai: Nehéz (páronként 260 klg. felüli sulyban) — 51 krtól 52 — krig. Közép (páronként 220—260 kgr. sulyban) — 49 — krtól 50 — krig. Könnyű (páronként 220 klgig terjedő sulyban) — 47 — krtól 48 krig.

Sertes létszám: 1897. évi július hó 21. napján volt készletben: 26,470 darab 1897 évi július hó 2. napján felhajtott 709 drb 1897. július hó 5. napján elszállított 591 drb. 1897. márcz. hó 26. napjára maradt készletben 2658 drb. Hízottsertes forgalom változatlan.

Debreczeni piacz.

Július 26—27

Gabonavásár.

Buza, piaczra hozatott 850 kgr. I. rendű 10.08, II. r. 8.25, III. r. 8.80.
Rozs, piaczra hozatott 500 kgr, I. rendű 5.90, II. r. 5.95, III. r. 5.80.
Kétszeres, piaczra hozatott 500 kgr. I. rendű 7.40, II. r. 6.35, III. r. 6.30.
Árpa, piaczra hozatott 400 kgr. I. rendű 4.50, II. r. 4.45, III. r. 4.40,
Zab, piaczra hozatott 500 kgr. I. rendű, 5.80, II. r. 5.75, III. r. 5.70.
Tengeri piaczra hozatott 1000 kgr 6-tengeri I. rendű —, II. r. —, III. r. —.
Új tengeri I. r. 4.80, II. r. 4.70 III. r. 4.40.

Köles 6.20, 6.10. 6.00.
Köleskása 13.—, 12.50, 12.00.

Burgonya 3.60

Piaczi árucikkék:

100 kilónként: Bab fehér 12 bab sárge 10.00 burgonya 3.60 só darabos 10.50, só darált 12.00, d. zsir 60—62 frt, széna I. rendű 1.80, II. r. 1.60 III. r. 1.40, szalma I. r. 60 frt II. r. 50, szalonna sós 58—60 frt, szalonna sótlan 58— frt. háj 60— frt, juh turó 68— szappan 17.50 frt, aszalt szilva 16— frt, borsó 18.00 frt, lenese 20.00 frt, rizs 18 frt, pirszen 2.00, salgótárjani 150, szalonkőszén 180, árpa kása 16.——24.

Kilónként: Árpakása 14 32 kr aszalt-szilva 28 kr, asztali dara 15 kr burgonya 6 kr., borsó szépeességi 18 kr., szatmári 20 kr, bab fehér 12 kr, sárge 10 kr, disznó-zsir 64, cukor 44.—45, irós-vaj — frt — kr, köleskása 15 kr., lenese szatmári 20 kr, szépeességi 24 kr, liszt Nr. 1. 15 kr, Nr. 2. 15 kr, 3. 14 kr Nr. 4. 14 kr, Nr. 5. 12 kr, Nr. 6. 13 kr, olvasztott vaj 80 kr, só darabos 11 kr, darált 12 kr, rizskása 16—32 kr, szappan 22 kr, szalonna sós 64 kr, sótlan 60 krajczár, kávé 2 frt 13 kr.

CSARNOK.

Salve Regina.

— Regény. —

Írta: Palotás Fausztin.

(Folytatás.)

A leányok, eladóvá nőtt hajadonok kö- vetkeztek utánuk. Van ezeknek is terhük elég, csak le ne roskadjanak alatta. Ünneplőjük vas- tag batyuba kötve a hátukat nyomja: rokka, gúzs, orsó a jobb, csizma, cipő, rojtos papucs a balkezőben. Szótlatlanul, esendben haladnak, mint egy gyász kíséret.

Külön csoportban jöttek mögöttük az asz- szonyok. Ez a legbusabb, a legszomorubb ka- raván. A fiatalabb menyecskéknak legföltet- tebb, legdrágább a terhe: csecsemő magzatát altatja, ringatja, csitítja a karján. Mellettük az öreg szülők, összetöppördött vénék meggör- nyedve, vagy botra támaszkodva tipegnek: még nem is gyalogoltak, máris elfáradtak, alig várják, hogy elérjék a szekerek vonalát.

A családfők, az emberek, a legények ki- tudultak a kipusztult házak elébe, hogy végig nézzék, mint indulnak el szeretteik arról a helyről, mely bölcsőjük, hazájuk volt a mely- nek drága földjét, édes vizét, erdejét, mezejét, hepehupás dombjait nem fogják soha többé látni. Minek bucsuzzanak... holnap rájuk kerül a sor; összetalálkoznak, — az ígért földjén.

Ki volt jelölve mindenkinek a helye. Érettebb gyerekek lesznek a kocsisok. Elöl két legény menetel utmutatónak, utána az apróság halad; aztán a felnőttek a kocsi-oszlop- pal. Végül a porfelleg, mely elfedi az egész karavánt, betakarja lábaik nyomát s könnye- iekkel egyesülve új barázdát vonnak arcaikon. Erzsike ott sürgőldött, forgolódott kö- zöttük s midőn látta, hogy az indulást mi sem akadályozza: elővette fehér keszkenőjét s av- val háromszor magasan intett az iskola előtti harang állvány felé.

Az öreg tanító maga állott ott a kötélnél. A másik pillanatban érczes zugással megkon- dult a harang.

A déli, esti imának buzgó hirdetője; le- fekvésnek, ébredésnek „Ave Mária“-nak bu- songó dallama, hirdesd szomorúan, hogy akik- nek eddig kongtál, búgtál, idegenbe költöznek, hová a te éreznélved el nem ér.

Egy öreg anyóka tipegett elő. Reszketve kiáltott:

— Flaím, gyermekeim, imádkozunk! Térdre hullott mindenki. Ugyan nagy a esend, hogy ha a szél nem zugna: a szívnek dobogását is meg lehetne hallani.

Az előbbi hang rákezdte az imát: aki beszélni tud, utána rebegte.

„Isten, édes jó atyánk: hallgasd meg bá- natos könyörgésünket! Rád bizzuk magunkat, kérjük szent oltalmadat, hogy tovább is gon- dunkat viseljed. El nem csüggedni, feledni, tünni, hinni és remélni adj erőt; óh jó atyánk; te megvigasztalod a szenvedőt!

Hangos zokogás fojtotta el a szavakat. Isten veled szép vidék, szent kut, te kicsi te- mető. Emlékük eleven bánata lesz az uti- társuk.

Megmozdult a karaván. A harang még folyton zugott s egyre hullottak a könnyek.

Az öregasszony, ki az imát mondta, rá- kezdett arra az ősrégi egyházi énekre: mely minden kiválóbb egyházi szertartásnak, bucsu- nak, körmenetnek legszebb és legkedveltebb szolozsmája:

Boldog Asszony anyánk, Régi nagy patrónánk! Nagy inségben lévő, Igy könyörgünk hozzád: Nyisd fel az egetek, Sok kiáltásunkra, Anyai palástod Fordítsd oltalmunkra. Magyarországról, romlott hazánkról: Ne felejtsd el, szegény magyarokról, árva bujdosókról!

Kevés volt az énekben a harmónia, ám azért Elekre, ki a távozókat bucsuját a közelből nézte végig, mély benyomást gyakorolt. Egy elhagyott épület falához támaszkodva nézett utánuk, de hogy milyen nyugtalanító érzés bolygatta meg a lelkét, önmagának sem tudott számot adni róla.

Messziről, a szent-kuti fészület mellől, fülébe zugott az ének bus refrainje:

Ne felejtkezzél el, szegény magyarokról: Árva bujdosókról!

XV.

Elek sokáig elgondolkozott a most léfolyt esemény fölött.

Szereti a népet, ha nem is rajong érte, vonzalma maradandó, mert vérszerint belőle származik. A tulzó követeléseket eltéli: mert régi dolog, hogy a paraszt, a munkás az élő elégtelenség. A mostani esetben sincs a ka- rantaiaknak igazuk: a földesur ugy értékesíti a birtokát, amint saját érdekében észszerűbb- nek, hasznot-hozóbbnak tartja. Mért fogadták el a szerződést, mely őket a földtől bármely perczben megfosztja?

És mégis: nincs mellettük a jog; egyre hivatkozhatnak csak: ez a méltányosság, mely a jog szigorú mértékét némileg enyhíti! Em- berek vagyunk. Hová jut a világ, ha meg- fosztva ideális rominczától, mindenben az ön- érdek és jog parancsa szerint járunk el, és minél kevesebb eszelekvési kört adunk a szívnek.

(Folyt. köv.)

Bérekocsik díjszabályzata.

Table with columns for 'Két lovan' and 'Egy lovas'. Rows include: I. Napszámra (Egész napra, Fél napra), II. Óraszámra (Fél órára, 1/4 órára, Egy egész órára), III. Egyes járatokért (Megállapodás és visszamenet nélkül), IV. Meghatározott járatok (Temetéseknél, A háztól egyenesen a temetőbe, A színházba menet, A színházról jövet, bármely vasuti indóház vagy raktárhoz nap- pal menet vagy jövet kézi táskával, éjjel, A kocsi mellé elhelyezett minden darab málna után külön 10 krajczár díj jár, A korcsolyázó, vagy csónakázó tóhoz, czukorgyár, légszuszogó, kertészeti egylet és gőzmalomhoz menet vagy jövet, menet és visszajövet egy órai várakozással, A nagyerdői fürdőházhoz, polgári vagy katonai lövöldéhez menet vagy jövet, menet és jövet egy órai várakozással minden következő órára, Külső három- és lövőpartérra oda és vis- sza egy órai várakozással, minden következő órára, Katonai laktanyához és katonai kórházhoz menet vagy jövet, menet és visszajövet 1 órai várakozással minden további órára.)

Tájékoztató.

A Gönczy-egyesület „Otthon“-a a keresk. aka- demia palotájában. Nyilvános olvasóterem, a kollégiumban nyitva van hétfőn szerdán, szombaton d. u. 3—6-ig. Múzeum, a kollégiumban, nyitva van vasárnapon- ként d. e. 10—12-ig. Felmunkatanítás. A kézügyesítő egyesület főrel- iskolai műhelyében d. u. —4 óráig. Kedden: Előkészítő csoport. Szerdán és pénteken: haladó csoport.

Zone-estélyek

A Hungária kávéházban minden szerdán, szombaton és vasárnapokon Rácz Károly és Magyarai testvérek zenekara.

Az „Arany Bika“ vendéglő éttermében vasárnap és ténként a Magyarai testvérek, Rácz Károly és Dajna Band zenekara felváltva tartanak zeneestélyt.

Az „Arany Bika“ kávéházban ténként két zene- estély van: hétfőn Rácz Károly szerdán a Magyaraiak.

A „Angol királyok“ vendéglőben kedden Magyar testvérek, pénteken Rácz Károly és vasárnap Dajna Band játszanak.

A „Margit“-fürdőben vasárnap és ünnepnapokon d. u. 4—6 óra közt sétahangverseny. — Játsszik a ka- tonazenekar.

Vilmos Ferencz kávéházában a Sas-utcai „Otthon“- ba zeneestély hetenként háromszor.

Szauer Sándor „Arany sas“ kávéházában minden hé- este Dajna Bandi zenekara zeneestélyt.

A „Corsó“ kávéházban kedden, csütörtökön és va- sárnap Rácz Károly és Dajna Bandi zenekara tartanak zeneestélyeket.

Kiadó tanyabirtok.

28¹/₂ nyilas tanyaföld a Kis- Elepen f. év. octóber 1-től haszonbérbe kiadó.

Értekezhetni Kerekes Géza tulajdonossal Kis-Várad-utca 2097. sz. a.

A német nyelv elsajáti- tása végett Szepességre jövő gyermekeket teljes ellátásba és goadozásba fogad Poprad Chodász János tanító.

246. szám.

Az „ISTVÁN“ gőzmalom társulat gyártmányainak ÁR JEGYZÉKE.

Az 1887. április hó 18-kán Budapesten tartott általános magyar malom-gyűlésen megállapított s 1887. június 1-én életbe lépett eladási, fizetési és szállítási mód- zatokra vonatkozó egyezmények szerint. Itt helyben, kötelezettség nélkül.

Table listing prices for various flour and bread products. Columns include product name and price. Items include: Kézpénzfizetés mellett, zsákkal együtt (100 kilo); A. Asztali dara nagyszemű (19.20); B. Szinte „ aprószemű (18.80); O. Király liszt (18.20); 1. Lángliszt kivonat (17.80); 2. Elsőrendű szemlye liszt (17.40); 3. Szemlye liszt (17.—); 4. Elsőrendű kenyér liszt (16.60); 5. Közép kenyér liszt (16.20); 6. Kenyér liszt (15.80); 7. Barna kenyérliszt zsákkal á 70 kg (14.80); 8. Takarmány liszt (10.80); 11. Finom korpa zsákkal á 50 kg (4.60); 12. Durva „ zsákkal „ „ (3.80); Csirke „ buza zsák nélkül (3.—); Debreczen, 1897. július 29.

KÖNYV- és KÖNYOMDAI MUNKÁK

KÖNYV- és KÖNYOMDAI MUNKÁK

KUTASI IMRE

KÖNYV- és KÖNYOMDAI MUNKÁK

gyors és pontos elkészítésére

Elváltai: tankönyveket, hírlapokat, folyóiratokat és rovatozott íveket,
ET, BOR- és ARLAPOKAT; DISZMŰVEKET
arany, ezüst és színyomatban;

díszes egybekelési- és látogató-jegyeket.

Szóval a nyomdászathoz tartozó megrendelések gyorsan és hiba nélkül, a legjutányosabb árban eszközölhetők.

A papír **GYÁRI** árban számíttatik.

HIRDETESEKET a kiadásomban napokint megjelenő „DEBRECZENI HIRLAP”-ban legelőször
számítva közlések

KUTASI IMRE
könyv- és könyvnyomda tulajdonos.

Debreczenben, Nagyvárosi utca 2057. sz. Gall Ferencz ház. — Ajánla magát mindenféle

KÖNYV- és KÖNYOMDAI MUNKÁK

KUTASI IMRE

DÍSZORLEVÉL 1871

DÍSZORLEVÉL LONDON

a legjutányosabb árakon felvállaltatnak.

Debreczen, 1897. nyomtatott Kutasi I. könyvnyomdájában.